

Esbossos

Un relat de: [Suzanne](#)

Una antiga cinta que grinyola en un cassette. Un rellotge repetint les hores infinitament. Uns papers de xiclets abandonats a la vorera que el vent mareja sense pietat.

El bus sense esma s'acosta a la parada. Els nens avorrits se'l miren i abaixen la vista, no tenen més remei que pujar-hi. Un gos inconscient mou la cua i treu la llengua al primer que passa.

Els ciclistes de diumenge han triat ja la pujada, la que surt de davant de casa seva, i s'acompanyen fins el cim mentre els audis, els mercedes i BMWs dormen als garatges. La noia que vol batre el seu propi rècord només per abatre records.

Cap música, només uns ocells celebren la vida -*I need you, I need you* se'ls sent cantar. El peix presoner no sap més que fer voltes, perquè no li creixen més les aletes i vola, i demana als ocells que deixin de cantar d'una vegada? Però no, ell només sap fer voltes amb el seu vestit de ratlles. Com fan molts i no ho saben. A fora la natura respira profunda sota el cel de plom, no es mou ni una fulla, no fos cas que algú les sentís que destorben migdiades.

I una flor que no la reguen, que no rep el sol del matí, ni el de la tarda, que no té prou terra per créixer, però que és una flor malgrat tot... o una veu impossible de fer callar ... o una cançó impossible d'oblidar.